

Parròquia de Sant Esteve de Granollers

full informatiu 774

17 de juliol de 1994

TROBADA MISSIONAL A LA SALA SANT ESTEVE

Aprofitem que són entre nosaltres els germans missioners Segalés-Miralles per convocar una trobada amb ells el proper diumenge dia 24. L'objectiu és fer-nos càrrec, pel seu testimoni directe, de les vivències de la tasca missionera i sentir-nos també nosaltres implicats en el caràcter universal de l'Església.

Tots els que pogueu, ens trobarem diumenge a la sala St. Esteve sortint de la Missa vespertina.

PREGUEM ELS UNS PELS ALTRES

Intencions de pregària per a la Missa: DISSABTE dia 16 a les 20.30: Carme Traserra. DIUMENGE, 9: Josep Perarnau. 11: Josep Enric Espínola Fernández. 12: Jaume Camp. 20: Eugeni Pasquet. DILLUNS, 9: Artur Vilardebò i esposa. DIMARTS, 9: esposos Francesc i Carme. 20: anivers. Fe Ventura. DIMECRES, 9: família R.S. 20: Vicenç i Àngela. DIJOUS, 9: Josep Cola. 20: Vicenç Vallbona. DIVENDRES, 9: Jesús Fernández. 20: Jaume Camp. DISSABTE, 9: Jaume Camp. 20.30: pel poble fidel.

Preguem pels nostres germans difunts: Maria Sayol i Sales, de 65 anys que morí el dia 9, Josefa Gil Sedeño, de 69 anys, que morí el dia 10 i Francisco Arrabado Lucas, de 62 anys, que morí el dia 13.

Déu els hagi perdonat. Demà dilluns a les 8 del vespre celebrarem la Missa per a tots ells.

SANT JAUME I SANTA ANNA

La festa es celebrarà dilluns i dimarts de l'altra setmana. El full de diumenge parlarà de la festa. La Missa pels difunts es celebrarà dimecres 28.

AVANÇA LA RECUPERACIÓ DELS VITRALLS

Tothom avui ja ho podrà comprobar. Però ara aprofitant la bastida del cor, cal millorar la ventilació de la nau. Diumenge -en plena calor- els fidels varem ser menys. Es recolliren només 680 aportacions però sumaren 249.714,- ptes. Consignem els altres donatius: família N.- S.: 9.000,- en ocasió bateigs: 16.930,- anònim: 200.000,- a la memòria M.M.: 2.000,- R.N.: 1.000,- família L.C.: 10.000,- a la memòria J.E.E.: 3.000,-. A tots moltes gràcies!

"SENYALS DE VIDA" DELS JOVES

1. COLÒNIES DE CONFIRMACIÓ: LA COMPTESSA-94

Érem a 1er de juliol i tot un grup de joves de la parròquia ens disposàvem a passar sis dies amb nova gent, nous amics tots, però sota un sol Déu que dies enrera ens havia fet una mica més seus amb el Sagrament de la Confirmació. Així doncs, prop de St. Hilari, "La Comptessa" ens obria les portes i nosaltres no vam tardar massa en sentir-nos envoltats pel caliu d'una casa acollidora.

Un cop repartides les feines, varen començar els jocs, les xerrades... i sense adonar-nos en els dies passaren volant. Als vespres, abans d'anar a dormir, unfem les nostres pregàries i les oferírem al Senyor, al Déu que ens dona cada dia l'aigua clara, l'aire pur...

Vetllades, jocs, pregàries... en fi, moments especials que ens uniren cada cop més. A poc a poc, rera cada somriure anàvem descobrint un gran cor i rera cada foscor descobríem una nova llum, talment la llum del Crist. Sí. Tots ells moments inoblidables que feren de nosaltres un grup de compays... d'amics amb un desig molt viu de retrobar-nos de nou el curs vinent.

Mireia López

2. CONVIVÈNCIES DE POST-CONFIRMACIÓ

Són les nou del matí dia 27 de juny. Tot un grup de nois i noies que segueixen la catequesi de post-Confirmació estan impacients per pujar a l'autocar i dirigir-se cap a Lles, la Cerdanya, on tenen la intenció de muntar un campament d'allò més "comfortable".

4 de juliol, les onze del vespre. El mateix autocar que una setmana abans havia sortit de la plaça de l'Església carregat amb una cinquantena de joves, havia tornat. Però ara no era pas carregat, sinó que el buidaven de motxilles, sacs, caixes, tendes...

Havia passat una setmana, però quina setmana! Van haver-hi estones de i per tot. Van fer-se excursions a gorgs i a llacs, alternades amb jocs, vetllades mirant les estrelles, banys al riu glaçat que hi havia a la vora... Però també hi va haver temps per a la pregària, bé en grup o personal i per celebrar Missa enmig del bosc, envoltats per la natura, els arbres, les plantes, els animals... per tractar temes que ens ajuden a créixer o simplement a parlar. Realment es sentia la presència de Déu i es vivia entre els compays.

En resum: uns campaments inoblidables i especials que han creat uns llaços entre nosaltres que el temps no serà capaç de trencar, sinó que enfortirà dia a dia.

Marta Gallego

3. PARLEN ELS CATEQUISTES I ANIMADORS

Sabem que cal actuar, dedicar temps i esforç sense esperar res a canvi, amb la incertesa de veure fruitar la llavor arranjada i estimada. Però, quan aquesta comença a brotar, quan es fan presents branques i fulles. Quin goig! Aquest és el goig que hem experimentat els catequistes i monitors, eventuais, dels joves de Confirmació.

Durant tot el curs i les convivències viscudes la primera setmana de juliol a St. Hilari Sacalm, hem estimat i patit, ens hem esforçat per ser fidels testimonis de l'Amor del Pare... i a canvi, hem rebut tant! Aquests joves, els nostres joves, els joves de Déu ens han mostrat el seu afecte i estimació, fins i tot ens han preparat una Festa Sorpresa! un gran sopar, ens han omplert de joia i esperança, ens han omplert de Fe. A vosaltres, gràcies.

Els catequistes i monitors

4. AGRAÏMENT DEL CONSILIARI

Vull unir-me a aquesta acció de gràcies a Déu i als nois i noies que han participat tant en les convivències de Confirmació com de post-Confirmació. Comentant amb animadors d'aquest darrer grup, compartíem el parer que ha anat molt bé, estem meravellats del bon ambient que es respirava al campament i el profit que n'hen tret nosaltres mateixos. Ha estat molt engrescador i sobretot esperançador. Vull agrair també d'una manera especial tot el que han fet els catequistes i animadors per portar endavant aquestes convivències.

Realment es pot dir amb il·lusió: "Els joves sou l'esperança de l'Església". Moltes gràcies.

Mn. Xavier Serra

5. JULIOL DE CENDRA A PUIGGRACIÓS

El desembre de l'any passat, coincidint amb la festa de la Immaculada, vaig estar uns dies com a hoste al Santuari de Puiggraciós: un indret altiu, d'un verd jovenívol i miratges infinits...

Recordo amb enyor aquells tres dies de silenci conventual, de lectures pausades i caminades matinals vers aquella naturalesa tan acollidora...

Tinc present encara la menuda biblioteca, fruïda per les joies de la nostra cultura mil·lenària, les masies dels voltants, les ovelles que s'atansaven acompassadament fins les darreres mates inconegudes i el Tagamanent: enllà de les valls i els boscos també, erigint-se com un far solitari enmig d'un mar dels colors del meu país.

El desembre vinent tornaré a Puiggraciós, sortiré al camp a fer un ram per la Mare de Déu i tan sols hi haurà cendra. Miraré al cel, amb tristesa i ploraré la sort de la nostra estimada pàtria.

Francesc Mancilla i Muntada